

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2010. év május hó 5. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette miatt ... és társa ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Városi Bíróság 2. Fk. 228/2008/13. számú ítéletét megváltoztatja:

... I. rendű vádlottal szemben kiszabott főbüntetés mértékét 2 (Kettő) év fiatalkorúak börtönbüntetésére súlyosítja, és a vádlottat 3 (Három) év közügyektől eltiltásra ítéli.

... II. rendű vádlottat bűnösnek mondja a Btk. 195. §-ának (1) bekezdésében meghatározott kiskorú veszélyeztetésének büntetében is. A vádlottra kiszabott főbüntetés mértékét 3 (Három) év 4 (Négy) hónap börtönbüntetésre súlyosítja, és a vádlottat 5 (Öt) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezést mellőzi.

... II. rendű vádlott tekintetében a fenti büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A megyei bíróság megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből 3.000.- (Háromezer) Ft bűnügyi költség az I. rendű vádlottat, 3.750.- (Háromezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség pedig a II. rendű vádlottat terheli.

Az ítélet ellen az I. rendű vádlott vonatkozásában további fellebbezésnek helye nincs, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Városi Bíróság fenti számú, 2009. október hó 15. napján kelt ítéletével ... I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321. § (1) és (2) bekezdés). Ezért őt 8 hónap fiatakorúak fogházbüntetésére ítélte. Egyúttal elrendelte a Balassagyarmati Városi Bíróság Bk. 432/2006/2. számú ítéletével kiszabott 8 hónap fiatakorúak fogházbüntetésének végrehajtását.

... II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321. § (1) (2) bekezdés). Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. ... II. rendű vádlottat kiskorú veszélyeztetésének büntette (Btk. 195. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, az I. rendű vádlott esetében a kiszabott büntetés súlyosításáért, a II. rendű vádlott esetében pedig a kiskorú veszélyeztetése büntetében való felmentés miatt, a bűnösség megállapítás érdekében, valamint súlyosabb tartamú szabadságvesztés kiszabásáért, a felfüggesztéssel kapcsolatos rendelkezés mellőzéséért fellebbezett.

Az I. rendű vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 2403/2009/1.-Bf. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Csak az ügyészi fellebbezés alapos.

A megyei bíróság a Be. 346. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva mindkét vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a büntető eljárásjogi szabályok megtartásával járt el, feltárt és értékelési körébe vont minden olyan bizonyítékot, amely az ügy helyes ténybeli és jogi elbírálásához szükséges.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat törvényesen értékelte, és okszerű mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg. Ez a tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól, ezért irányadó volt a fellebbezési eljárás során a Be. 351. § (1) bekezdésének megfelelően.

Ebből eredően pedig az I. rendű vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése alaptalan, hiszen a megyei bíróság a megalapozott tényálláshoz kötve van.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában a rablási cselekmény tekintetében okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

Tévedett azonban akkor, amikor a II. rendű vádlottat az ellene a kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A felmentést támadó ügyészi fellebbezésben írt okfejtéssel a megyei bíróság maradéktalanul egyetértett.

Amint arra az ügyész helyesen hivatkozott: a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a Btk. 195. § (1) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetésének büntette egyetlen elkövetési tevékenységgel és eshetőleges szándékkal is megvalósítható (BH. 1987. évi 73. számú jogeset), ennél fogva nem feltétlenül szükséges huzamosabb ideig tartó kötelezettség mulasztás a szóban forgó bűncselekmény megvalósításához.

Ugyanakkor a kiskorú jelenlétében bűncselekményt megvalósító elkövető a kiskorú veszélyeztetésének büntettét is elköveti (BH. 2007. évi 326. számú jogeset).

A felülbírálat tárgyát képező büntetőügyben a rablási cselekmény idején az I. rendű vádlott már nem élt a II. rendű vádlott háztartásában, de tizennyolcadik életévét még nem töltötte be. Minthogy házasságkötés hiányában nagykorúvá nem vált az I. rendű vádlott, őrá továbbra is kiterjed a II. rendű vádlottnak mint szülőnek a nevelési és felügyeleti kötelezettsége. Tekintve, hogy az I. rendű vádlott apja korábban már elhalálozott, a cselekmény idején a szülői felügyeleti kötelezettség egyedül a II. rendű vádlott vonatkozásában állt fenn. Ez azt jelenti, hogy neki kellett volna a leánya, az I. rendű vádlott helyes irányú morális fejlődését elősegíteni.

Ehelyett gyermeke szeme láttára kezdte meg illetve vele együtt valósította meg a rablási cselekményt. Minthogy a II. rendű vádlottnak kezdeményező szerepe volt a rablási cselekményben, ... súlyosan megszegte a szülői kötelezettségét, s ez által veszélyeztette gyermeke erkölcsi fejlődését.

Ennél fogva tehát a II. rendű vádlott maradéktalanul kimerítette a Btk. 195. § (1) bekezdésében meghatározott kiskorú veszélyeztetésének büntettét. Ezért a megyei bíróság a vádlott bűnösségét ebben a büntettben is megállapította.

Az elsőfokú bíróság döntően helyesen vette számba a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban a súlyosító körülményeket nem a tényleges nyomatékuk szerint értékelte.

A megyei bíróság mindkét vádlott tekintetében nagyobb nyomatékkal értékelte a rablási cselekmények országos és megyei gyakoriságát, a vádlottak többszörösen

büntetett előéletét. A minősítés változtatás folytán további súlyosító körülményként kellett értékelni a II. rendű vádlott vonatkozásában a halmazatot.

A megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy az erőszakos bűncselekmények növekvő tendenciája folytán az általános megelőzés szempontjait kell előtérbe helyezni. A megyei bíróság figyelembe vette azt is, hogy mindkét vádlott korábban már több alkalommal állt büntetőeljárás hatálya alatt, ám a velük szemben korábban alkalmazott joghátrányok nem voltak eredményesek, a büntetések nem érték el céljukat.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottakra kiszabott büntetések aránytalanul enyhék, azok nem szolgálják sem az általános, sem pedig a speciális megelőzés szempontjait.

Ezért az I. rendű vádlott esetében a főbüntetés mértékét jelentős mértékben súlyosította, és mivel a vádlott méltatlannak mutatkozik a közügyekben való részvételre, a Btk. 53. §-ának, illetve 55. § (1) bekezdésének alkalmazásával a vádlottat közügyektől eltiltásra is ítélte.

A bűnösségi kör kiszélesedésére, illetve a büntetéskiszabási tényezők átértékelésére figyelemmel a megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlott esetében kizárólag egy hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés alkalmas a büntetési célok valóra váltására, ezért a megyei bíróság a főbüntetés mértékét súlyosította, a szabadságvesztés felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezést mellőzte, és a vádlottat közügyektől eltiltásra is ítélte (Btk. 53. §; 55. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén alapul, míg a változtatással nem érintett egyéb rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben a megyei bíróság.

Mivel a súlyosítás iránt bejelentett fellebbezés eredményre vezetett, a megyei bíróság a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről a Be. 384. § (1) bekezdése és a Be. 388. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A harmadfokú eljárásnak a Be. 386. § (1) bekezdésében foglalt feltételei csak a II. rendű vádlott vonatkozásában állnak fenn, ezért az ő tekintetében a megyei bíróság fellebbezési jogot biztosított, míg az I. rendű vádlott vonatkozásában megállapította, hogy további fellebbezésnek helye nincs.

Balassagyarmat, 2010. év május hó 5. napján

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke

Lászlóné dr. Verebélyi Edina sk. a tanács tagja, előadó

Dr. Varga Zsolt sk. a tanács tagja

Z á r a d é k:

A Balassagyarmati Városi Bíróság 2. Fk. 228/2008/13. számú ítélete a Nógrád Megyei Bíróság 3. Fkf. 220/2009/4. számú ítélete alapján I. rendű vádlott vonatkozásában 2010. május hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2010. év május hó 5. napján

Dr. Kovács István sk.
a tanács elnöke